

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Det er et spørgsmål, der både kan være til ordføreren for Enhedslisten og ordføreren for Socialdemokratiet.

Begge har nævnt, at Venstre ikke længere havde et socialt hensyn at ville tage. Derfor vil jeg da godt spørge specielt hr. Ole Stavad, om det så er rimeligt, at man i de små landkommuner med et meget lavt udskrivningsgrundlag nu bliver nødt til at hæve skatten. Det kan være aktuelt at gøre, fordi man måske har været en god kommune og har sørget for, at man ikke havde folk på bistandshjælp – de var aktiveret – så derved får de nu et mindre beløb. Samtidig har man taget vejenes forholdsvise tilskud fra dem.

Jeg kunne godt lide at vide, hvilken forskel der er på at skulle vise sociale hensyn i den ene end af landet og så i den anden.

Dér synes jeg i hvert fald nok der er grund til at få et svar på, hvordan vi i det hele taget i de kommuner kan give en service, der bare ligner det, man gør i de store byer. Her tænker jeg på pasningsgaranti for børn, og deres ældre skal vel passes i det samme antal timer, som de bliver i de større socialdemokratiske byer.

Derudover vil jeg også meget gerne spørge: Er man da slet ikke bekymret for borgernes retssikkerhed omkring skatteligningen? Her går man decideret hen og belønner de kommuner, der finder ekstra mange skattekroner. Hvor er den enkelte borgers retssikkerhed, hvis nogle lokale skatteinspektører bliver særlig nidkære? Det er jeg i den grad forbavset over at både Enhedslisten og SF kan være garant for.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg tror, det var hr. Hans Christian Schmidt, der indledte sit indlæg med at sige, at det var, som om vi talte om to forskellige verdener.

Jeg vil også godt sige, at jeg synes, man skal være mere end blind, hvis man ikke kan se den sociale retning i det her. Hvis man f.eks. ser på, hvilke fem byer der tjener mest, og hvilke fem byer der skal aflevere mest, vil det være nævnt i rækkefølge: København, Brøndby, Odense, Esbjerg og Ishøj. De fem, der skal betale mest, er Greve, Søllerød, Allerød, Helsingør og Hørsholm. Og tæt derefter kommer så i øvrigt Græsted-Gilleleje.

Hvis man overhovedet kan orientere sig på et socialt Danmarkskort, hvis man overhovedet

kan se, hvor de sociale problemer er trængt sammen, og hvis man overhovedet har øje for, hvor de velhavende bor – og det tror jeg egentlig man har et godt øje for i Venstre – så må man dog sige, at målt med de største byer, målt med dem, der fik mest og skulle give mest, var det svært at forestille sig dette her ramme mere præcist. Men Venstre kan være uenige – og det er Venstre – i, at man skal omfordele på den måde; det er da fair nok.

Må jeg så ikke godt sige til fru Else Winther Andersen, som spurgte, om vi ikke er bekymrede over borgernes retssikkerhed i forhold til en ordentlig skatteligning, at svaret er nej. Jeg er dybt bekymret over borgernes retsstilling i et system, der ikke skatteligner ordentligt, for hvis vi har et skattesystem, der ikke fungerer retfærdigt på den måde, at folk ikke kommer til at betale det, der er vedtaget, så smuldrer retssikkerheden, forstået som folks evne til at forstå de ting, vi gør.

Det er egentlig kolossalt – jeg troede ikke, at man i Venstre var Fremskridtsfolk – at Venstre gør sig til talsmand for et skattesystem, der ikke ligner godt nok ud fra et retssikkerhedssynspunkt. Det må dog siges at betegne lidt af et skred hos Venstre at have overtaget et rent Fremskridtssynspunkt.

Min sidste bemærkning skal så gå på, at vi bliver beskyldt for beton af de partier, der har lavet det her, og så er man i hvert eneste af Venstres indlæg optaget af asfalt i form af vejene.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Lad mig sige til hr. Hans Christian Schmidt, at jeg er da ked af det, hvis der skulle være en kommune, som mener, at den som følge af dette her skulle have fået for meget. Det kunne jo skyldes – uden at jeg har noget særligt kendskab til de kommuner, som blev nævnt – at man i disse kommuner har afsat for få midler til løsning af de sociale opgaver. Nu får man altså nogle muligheder for ved hjælp af disse sociale kriterier at gå ind og ansvarligt løse de opgaver, sådan som det klart er sigtet med dette her at de skal løses.

Men når vi går til hovedsagen, så er og bliver der her tale om en social omfordeling, hvor vi sikrer, at den kommunale udligning retter sig mod de kommuner, hvor der er de største sociale problemer. Det er og bliver det, der generer partiet Venstre, det er og bliver det, man ikke